

Sygn. akt VII K 599/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszewska-Sobczyk

Protokolant: Małgorzata Ojrzyńska

w obecności Prokuratora Prok. Rej. Piotra Bialik

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2016r. sprawy:

B. G., ur. (...) w J., syna H. i M. z d. P.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 maja 2016 roku w O. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym na drodze publicznej samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 18:00 wynik 0,59 mg/l, II badanie 18:19 wynik 0,67 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu)

- tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 34§1a pkt 1 i §2 kk, art. 35§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu czterech) godzin w stosunku miesięcznym,

II na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3 (trzech),

III na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelakich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 maja 2016r.,

V na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VII K 599/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2016r. B. G. spożył alkohol w postaci dwóch piw o pojemności 0,5 l.

Następnie około godziny 17.30 na prośbę znajomego wymieniony zdecydował się przewieźć dla niego swoim samochodem marki O. (...) nr rej. (...) telewizor. B. G. kierował przedmiotowym pojazdem, ponadto w pojeździe tym jako pasażer znajdował się jego znajomy I. K..

B. G. ok. godz. 17.40 zaparkował pojazd na ul. (...) w miejscu gdzie obowiązuje znak zakaz zatrzymywania się, co zwróciło uwagę patrolu Policji.

Policjanci wylegitymowali wymienionego i poddali go badaniom na zawartość alkoholu.

Przeprowadzone o godzinie 18:00 badanie na urządzeniu Alkometr (...) wykazało u niego 0,59 mg/l, zaś o godzinie 18:19-0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia B. G. k. 14v, 38v, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2, zeznania W. S. k. 7, 38v-39).

Oskarżony **B. G.** w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, iż w dniu 19.05. 2016r. ok. godziny 17:40 zatrzymał się na ul. (...) swoim pojazdem O. (...). Nie zauważył, że w tym miejscu obowiązuje znak zakaz zatrzymywania się. Chwilę później podjechał patrol Policji. Policjanci wylegitymowali go. W pojeździe był jeszcze jego kolega, od którego wyczuli woń alkoholu. Policjant zapytał go, czy też pił alkohol. Przyznał się, że kierował w stanie nietrzeźwości. Z policjantami udał się do KMP, gdzie przebadano go na zawartość alkoholu z wynikiem 0,59 mg/l i 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po wykonanych czynnościach został zwolniony do domu. Tego dnia ok. godz. 12.00 spożywał alkohol w postaci dwóch piw 0,5 l. Ok. godziny 17.30 kolega poprosił go o przewiezienie telewizora, na co się zgodził, gdyż zapomniał, że ok. 12 spożywał alkohol. Bardzo żałuje tego co się stało. Zajmuje się przeprowadzkami, przewożeniem rzeczy i utrata prawa jazdy spowoduje problemy z wykonywaniem jego pracy zawodowej, która jest jedynym źródłem utrzymania jego rodziny.

W czasie rozprawy oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podnosząc, iż bardzo tego żałuje i to się już nie powtórzy. Podtrzymał poprzednie wyjaśnienia, dodatkowo podając, iż jechał w celach zarobkowych. Namówił go kolega, zrobił głupotę, teraz nie ma środków utrzymania i nie wie co dalej.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 38v, 14v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na wiarę, jako spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Wymieniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, opisał okoliczności jego popełnienia, wyraził skruchę i żał z powodu swojego postępowania, tak, iż brak podstaw, aby odmawiać wiarygodności jego wyjaśnieniom.

Z wyjaśnieniami tymi korespondowały zeznania świadka W. S.- funkcjonariusza Policji, który złożył zeznania na okoliczność interwencji podjętej wobec oskarżonego. Wymieniony podał m.in., iż na ul. (...) zauważył pojazd marki O. (...), który nie zastosował się do znaku B-36 zakaz zatrzymywania się. Gdy podjechali na interwencję pojazd ruszył, jednak gdy włączyli sygnały dźwiękowe i świetlne zatrzymał się. W pojeździe znajdował się oskarżony i pasażer, od których wyczuwalna była woń alkoholu. Obaj przyznali się, że go spożywali. Z kierowcą udano się do KMP, gdzie przebadano go na zawartość alkoholu z wynikiem 0,56 mg/l i 0,69 mg/l. Opisując zachowanie oskarżonego podał, iż wymieniony był zdenerwowany, ale nie był agresywny i stosował się do ich poleceń.

Zeznania wymienionego zasługiwały na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, ponadto pochodzą one od osoby obcej dla oskarżonego, która zetknęła się z nim przy okazji wykonywania czynności służbowych, tak, iż brak podstaw aby odmawiać im wiarygodności i mocy dowodowej.

Z zeznaniami tymi koresponduje dokumentacja w postaci protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego, odnośnie którego brak podstaw do jego kwestionowania. Dokument ten został sporządzony przez uprawnioną osobę, w ramach jej uprawnień, dołączono do niego wydruki z Alkometru, ponadto nie był on kwestionowany w żaden sposób przez strony w toku prowadzonego postępowania.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności stwierdzić należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień samego oskarżonego, zeznań świadka, protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości daje pełne podstawy do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, a wina jego nie budzi wątpliwości.

Z materiału tego wynika, iż B. G. w dniu 19 maja 2016 roku w O. na ul. (...) kierował w ruchu lądowym na drodze publicznej samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 18:00 wynik 0,59 mg/l, II badanie 18:19 wynik 0,67 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu), którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a§1kk.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art.53§1 k.k. baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz aby spełnione zostały cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Sąd miał tu na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu widoczny w rodzaju dobra, w które godziły działania wymienionego, albowiem prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości oskarżony stwarzała zagrożenie nie tylko dla własnego życia i zdrowia, lecz przede wszystkim dla życia i zdrowia pozostałych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza, iż wymieniony kierował pojazdem w godzinach popołudniowych tj. po godzinie 17, gdy panuje dość znaczne natężenie ruchu, poruszając się jedną z głównych ulic.

Natomiast jako okoliczność łagodzącą Sąd miał na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego, jak również to, iż wymieniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, składając w tym zakresie wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia, które to wyjaśnienia przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego sprawy, ponadto wyraził skruchę i żal z powodu popełnienia przedmiotowego czynu.

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym, uznając iż jest ona adekwatną dolegliwością za czyn, którego wymieniony się dopuścił, realizując wobec niego w wystarczającym stopniu cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 42§2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3, uznając iż zakaz w takim wymiarze odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu, w szczególności biorąc pod uwagę stopień nietrzeźwości wymienionego.

Zgodnie z art. 43a§2 kk Sąd orzekł też wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19.05. 2016r.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.